

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní Mgr. Leou Pavlovovou ve věci

žalobce: [REDACTED]. [REDACTED]. [REDACTED], [REDACTED], narozený dne [REDACTED]
bytem [REDACTED], [REDACTED]
jako správce pozůstalosti po [REDACTED], narozeném dne [REDACTED]
naposledy bytem [REDACTED], [REDACTED], zemřelém dne [REDACTED] 2021
zastoupený advokátem Mgr. Markem Hejdkem
sídlem Jugoslávská 620/29, 120 00 Praha

proti
žalovaně: **KARSIT FINANCE, s.r.o.**, IČO 25259059
sídlem Jaromírova 91, 551 01 Jaroměř
zastoupená advokátem Mgr. Martinem Pujmanem
sídlem Jugoslávská 620/29, 120 00 Praha

o zaplacení částky 240 387 377,88 Kč s příslušenstvím

takto:

I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci:

- a) částku 16 577 284,44 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 8,50 % ročně ode dne 22. 12. 2021 do zaplacení,
- b) částku 16 578 525,44 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 15,00 % ročně ode dne 22. 12. 2022 do zaplacení,
- c) částku 207 231 568 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 15,00 % ročně ode dne 22. 12. 2022 do zaplacení,

to vše do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení v částce 5 474 918 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku a k rukám advokáta žalobce.
- III. Návrh žalované na uložení povinnosti žalobci nahradit žalované náklady řízení vzniklé v souvislosti s jednáním, které se konalo dne 26. 10. 2023, se zamítá.

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenou soudu dne 8. 12. 2022 a rozšířenou podáním ze dne 24. 1. 2023 se žalobce jako správce pozůstalosti po [REDAKCE] domáhal na žalované zaplacení částky 16 577 284,44 Kč, která představovala úrokový výnos z dluhopisů žalované za rok 2021, částky 16 578 525,44 Kč, která představovala úrokový výnos z dluhopisů žalované za rok 2022, a jistiny dluhopisů splatné k 21. 12. 2022 ve výši 207 231 568 Kč. V žalobě uvedl, že pan [REDAKCE] (upisovatel) uzavřel s žalovanou (emitent) mezi lety 2013 a 2015 celkem šest smluv o upsání a koupi dluhopisů, a to konkrétně dne 12. 12. 2012, 1. 7. 2013, 22. 10. 2013, 13. 2. 2014, 20. 4. 2015 a 10. 6. 2015. Na základě těchto smluv poté upsal a koupil dluhopisy v celkové výši 207 231 568 Kč, a to dluhopisy v zaknihované podobě pod ISIN: [REDAKCE]. Splatnost dluhopisů nastala po uplynutí 10 let od data emise (od 21. 12. 2012). Žalovaná se současně zavázala hradit úrok ve výši 8 % ročně z upsané částky, který byl splatný ke dni výročí data emise, tj. každý rok ke dni 21. 12. Úrokový výnos náležející za rok 2021 a 2022 ani jistinu dluhopisů žalovaná dosud neuhradila. Výzvu k plnění žalobce zaslal dne 5. 1. 2022, resp. 22. 12. 2022, avšak bezvýsledně.
2. Žalovaná uvedla, že žalobce neunesl důkazní břemeno k tvrzení o výši pohledávky. Smlouva o upsání a koupi dluhopisů ze dne 1. 7. 2013 není podepsaná ani jednou smluvní stranou a v rozsahu částky 9 594 883 Kč tedy žalobce neprokázal, že by pan [REDAKCE] upsal a koupil dluhopisy žalované. Namítla rovněž, že žalobce není aktivně legitimován k podání žaloby z důvodu chybějícího souhlasu všech účastníků pozůstalostního řízení. Zahájení tohoto řízení není prostou správou podle § 1678 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“), a správce pozůstalosti může učinit úkon přesahující její rozsah pouze se souhlasem všech dědiců. Zpochybnila rovněž právní povahu a důsledky reakce účetní [REDAKCE] a účetních závěrek jako uznání dluhu ve smyslu § 2053 občanského zákoníku. Jako sporné pak učinila tvrzení, že součástí pozůstalosti po [REDAKCE] byly rovněž dluhopisy žalované.
3. Žaloba je důvodná.
4. Předmětem řízení jsou částky ve výši 16 577 284,44 Kč (úrokový výnos z dluhopisů za rok 2021), 16 578 525,44 Kč (úrokový výnos za rok 2022) a 207 231 568 Kč (jistina), to vše s úrokem z prodlení.
5. Mezi účastníky nebyla shoda v tom, zda do pozůstalosti po panu [REDAKCE] náleží dluhopisy v uvedené výši a zda je žalobce jako správce pozůstalosti aktivně legitimován k podání této žaloby.
6. Za stěžejní považoval soud to, zda bude v řízení prokázáno, že k rozhodným datům byly dluhopisy, které jsou zaknihovány, vedeny jako vlastnictví [REDAKCE], resp. náležely do pozůstalosti po něm. Protože se jedná o zaknihované cenné papíry, seznam dluhopisů vede osoba vedoucí příslušnou evidenci investičních nástrojů (§ 4 odst. 1 zákona o dluhopisech) a žalovaná jako emitent má právo požádat tuto osobu o výpis seznamu vlastníků.
7. To, že do pozůstalosti po [REDAKCE], který zemřel dne [REDAKCE] 2021, náležely předmětné dluhopisy k datům splatnosti výnosových úroků za roky 2021 a 2022 a ke dni jejich splatnosti, soud zjistil zejména z listiny „Sdělení společnosti [REDAKCE], ze dne 17. 5. 2021“. Z té plyne, že ke dni úmrtí [REDAKCE] 2021 byl pan [REDAKCE] vlastníkem dluhopisů v hodnotě

207 231 568 Kč, název emise [REDAKCE], ISIN [REDAKCE]. Totožné zjištění soud učinil na základě listin označených jako výpis z portfoliového účtu u [REDAKCE], a to k datu 31. 12. 2021, 31. 3. 2022 a za období 1. 10. - 31. 12. 2022.

8. To, že [REDAKCE] byl vlastníkem předmětných dluhopisů, vyplývá dále i ze smluv o upsání a koupi dluhopisů ze dne 12. 12. 2012, 1. 7. 2013, 22. 10. 2013, 13. 2. 2014, 20. 4. 2015 a 10. 6. 2015. Z těch soud zjistil, že pan [REDAKCE] upsal a koupil dluhopisy žalované v celkové výši 207 231 568 Kč. Podle preambule (A) jednotlivých smluv k dluhopisům náleží pevný úrokový výnos ve výši 8 % ročně. Splatnost dluhopisů nastává po uplynutí 10 let od data emise. Ze smlouvy o upsání a koupi dluhopisů ze dne 12. 12. 2012 dále plyne, že k emisi dluhopisů došlo ke dni 21. 12. 2012. Mezinárodní identifikační číslo cenného papíru („ISIN“) je [REDAKCE]. Dluhopisy byly vydány v zaknihované podobě a ve formě na doručitele.
9. Z účetních závěrek žalované za rok 2020 a 2021 soud zjistil, že žalovaná eviduje dlouhodobé závazky ve výši 214 643 551 Kč z titulu prodeje 1 CZK dluhopisů vydaných v roce 2012.
10. Z výpisů z bankovního účtu vedeného u [REDAKCE] za rok 2018, 2019 a 2020 soud zjistil, že žalovaná pravidelně v prosinci příslušného roku vyplácela žalobci ([REDAKCE]) částku ve výši odpovídající uplatněnému nároku na úrokový výnos z dluhopisů žalované.
11. Z notářského zápisu ze dne 17. 2. 2020, který sepsal [REDAKCE], [REDAKCE] notářský kandidát, pod NZ 1469/2020, N 1539/2020, plyne, že [REDAKCE] povolal jako správce celé pozůstalosti syna [REDAKCE]. Z usnesení Okresního soudu v Náchodě ze dne 3. 10. 2022, č. j. 17 D 666/2021-3187, soud zjistil, že byla nařízena závěra části pozůstalosti po panu [REDAKCE] a žalované uložena povinnost, aby veškerá plnění na dosud nesplacené dluhy vůči zůstaviteli skládala do úschovy soudu. Z odůvodnění usnesení dále plyne, že v průběhu řízení bylo zjištěno, že zůstavitel byl vlastníkem dluhopisů žalované v hodnotě 207 231 568 Kč, k nimž náleží úrokový výnos ve výši 8 % ročně splatný v prosinci.
12. Z výše uvedeného má tedy soud za zjištěné, že do pozůstalosti po [REDAKCE] náležely předmětné dluhopisy a že [REDAKCE] povolal jako správce celé pozůstalosti svého syna [REDAKCE].
13. Soud neprovedl další žalobcem navržené listinné důkazy: sdělením účetní [REDAKCE] ze dne 7. 1. 2022 a odpověďmi jednatelky žalované ze dne 20. 1. 2022 a 16. 9. 2022, v nichž měla jednatelka dle žalobce přislíbit splnění pohledávky do úschovy. Tvrze skutečnosti, které měly být navrženými důkazy prokázány, již dostatečně prokazují jiné důkazy. Soud proto vyhodnotil jejich provedení jako nadbytečné. Za irelevantní pro předmět sporu shledal důkazy navržené žalobcem za účelem prokázání, že jednatelka žalované nehradí řádně splátky z kupních smluv a není tak schopná řádně vykonávat správu majetku.
14. Po právní stránce soud posoudil věc následovně.
15. Podle § 514 občanského zákoníku je cenný papír listina, se kterou je právo spojeno takovým způsobem, že je po vydání cenného papíru nelze bez této listiny uplatnit ani převést.
16. Podle § 2 odst. 1 zákona č. 190/2004 Sb., o dluhopisech (dále jen „zákon o dluhopisech“), dluhopis je cenný papír nebo zaknihovaný cenný papír, s nímž je spojeno právo na splacení určité dlužné částky odpovídající jmenovité hodnotě jeho emitentem, a to najednou nebo postupně k určitému okamžiku, a popřípadě i další práva plynoucí ze zákona nebo z emisních podmínek dluhopisu.
17. Podle § 6 odst. 2 zákona o dluhopisech postačí, že náležitosti dluhopisu uvedené v odstavci 1 písm. a) až f) a j) tohoto zákona jsou zjištělné z příslušné evidence investičních nástrojů.
18. Podle § 17 odst. 1 zákona o dluhopisech rozhodl-li emitent v emisních podmínkách, že právo na splacení dluhopisu má osoba, která je oprávněna vykonávat práva spojená s dluhopisem

k jinému dni, než je datum splatnosti dluhopisu, nesmí takto určený den předcházet takovému datu splatnosti o více než 30 dnů ani následovat po tomto datu. Podle odst. 2 téhož ustanovení se odstavec 1 použije obdobně pro právo na vyplacení výnosu dluhopisu.

19. Podle § 525 odst. 1 občanského zákoníku je-li cenný papír nahrazen zápisem do příslušné evidence a nelze-li jej převést jinak než změnou zápisu v této evidenci, jedná se o zaknihovaný cenný papír. Zaknihované cenné papíry jsou zastupitelné, pokud byly vydány tímž emitentem a pokud z nich vznikají stejná práva.
20. Podle § 526 občanského zákoníku se evidence zaknihovaných cenných papírů vede na majetkových účtech; jimi jsou účet vlastníka nebo účet zákazníků.
21. Podle § 92 odst. 1 zákona č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu (dále jen „ZPKT“), je centrální evidencí zaknihovaných cenných papírů evidence zaknihovaných cenných papírů, kterou vede podle českého práva centrální depozitář nebo zahraniční centrální depozitář.
22. Podle § 92 odst. 2 písm. f) ZPKT evidenci navazující na centrální evidenci zaknihovaných cenných papírů může vést mimo jiné banka, která má v bankovní licenci uvedenou investiční službu úschova a správa investičních nástrojů včetně souvisejících služeb.
23. Žalobce prokázal, že pan [REDACTED] upsal a koupil v průběhu let 2013 a 2015 dluhopisy v zaknihované podobě v celkové výši 207 231 568 Kč. Dluhopisy vydané v zaknihované podobě splňovaly náležitosti podle § 6 odst. 1 zákona o dluhopisech, přičemž tyto skutečnosti vyplynuly ze smluv o upsání a koupi dluhopisů a jsou zjištělné z příslušných evidencí investičních nástrojů. K splatnosti dluhopisů soud konstatuje, že splatnost jistiny nastala k 21. 12. 2022, a to dle smlouvy o upsání a koupi dluhopisů ze dne 12. 12. 2012. Splatnost úrokového výnosu nastala k datu emise dluhopisů, tedy k 21. 12. příslušného roku. Žalobce ani žalovaná netvrdili, že by byl výslovně určen jiný den splatnosti, soud proto vzal za rozhodný okamžik pro vznik splatnosti ročního pevného úrokového výnosu datum splatnosti dluhopisu (viz též § 17 odst. 1 a 2 zákona o dluhopisech). O náležitostech dluhopisů, včetně data jejich splatnosti a data splatnosti úrokových výnosů, nicméně nebyl mezi účastníky veden spor a žalovaná absenci některé z náležitostí nenamítla. Předmětem sporu byla především otázka, zda dluhopisy v žalované výši byly součástí pozůstalosti po panu [REDACTED].
24. Žalobce unesl důkazní břemeno rovněž ve vztahu k tomuto tvrzení, neboť předložil výpisy z portfoliového účtu vedeného osobou oprávněnou podle § 92 odst. 2 písm. f) ZPKT. Z výpisů z portfoliového účtu u [REDACTED], a to k datu 31. 12. 2021, 31. 3. 2022 a za období 1. 10. - 31. 12. 2022, je bez pochybností zřejmé, že k datu splatnosti úrokového výnosu za rok 2021 (ke dni 21. 12. 2021) a k datu splatnosti úrokového výnosu za rok 2022 a jistiny dluhopisů (ke dni 21. 12. 2022) byl vlastníkem dluhopisů pan [REDACTED] – náležely do pozůstalosti po něm. Žalobce tímto doložil, že do pozůstalosti po panu [REDACTED] náležely dluhopisy, které správce jeho dědictví opravňovaly k uplatnění práva na splacení dlužné částky, a to včetně úrokového výnosu za rok 2021 a 2022. Oprávněně proto uplatnil nárok jako věřitel z dluhopisů, přičemž žalovaná dlužnou částku neuhradila a neprokázala, že by uplatněný nárok byl nedůvodný.
25. Pokud žalovaná namítla, že účetní závěrky nemohou mít právní povahu a důsledky uznání dluhu podle § 2053 občanského zákoníku, soud s tímto závěrem souhlasí, avšak nepovažuje jej za jakkoli významný pro posouzení důvodnosti nároku, který je předmětem řízení, neboť ten je prokázán již jinými žalobcem navrženými důkazy. Jako nedůvodnou soud hodnotí také námitku, že smlouva ze dne 1. 7. 2013 není opatřena podpisem. Smlouvu obsahující podpis žalobce předložil jako součást podání ze dne 23. 10. 2023 a soud důkaz touto smlouvou provedl při jednání konaném dne 26. 10. 2023. Při následném jednání konaném dne 31. 10. 2023 soud provedl důkaz smlouvou ze dne 1. 7. 2013 opětovně, avšak pouze za účelem odstranění administrativního pochybení při kopírování této smlouvy. Tuto námitku, včetně námítky

absence originálu jednotlivých smluv o upsání a koupi dluhopisů, však soud považuje za okrajovou a nezpůsobilou jakkoli vyvrátit skutečnost, že vlastnictví dluhopisů je prokázáno výpisy z portfoliového účtu vedeného ve prospěch pana [REDACTED]. Pro uplatnění nároku z cenného papíru je nezbytné, aby osoba, která se práva s ním spojeného dovolává, předložila cenný papír, neboť jeho definičním znakem je vtělení určitého práva, které je s ním spojeno (§ 514 občanského zákoníku, resp. § 2 odst. 1 zákona o dluhopisech). V případě zaknihovaného cenného papíru je tato povinnost splněna předložením výpisu z evidence investičních nástrojů. Protože žalobce tuto povinnost splnil, není podstatné, že v řízení nepředložil originál smluv o úpisu a koupi dluhopisů, neboť ty samy o sobě nejsou způsobilé prokázat, že žalobce je vlastníkem dluhopisů k datu splatnosti úrokových výnosů a jistiny. V tomto řízení mají jednotlivé smlouvy význam pouze podpůrný z hlediska zjištění práv a povinností upisovatele a emitenta, vlastnictví dluhopisů je však prokázáno jinými důkazními prostředky.

26. Soud se rovněž zabýval námitkou žalované, že žalobce jakožto správce pozůstalosti není v posuzované věci aktivně legitimován k podání žaloby.
27. Žalobce doložil současně s podáním žaloby opis prohlášení o povolání správce pozůstalosti sepsaného dne 17. 12. 2020 ve formě notářského zápisu, jímž byl žalobce povolán panem [REDACTED] správcem celé pozůstalosti.
28. Podle § 1678 odst. 1 občanského zákoníku platí, že kdo spravuje pozůstalost, vykonává její prostou správu.
29. Podle § 1679 odst. 2 občanského zákoníku správce dědictví nebo vykonavatel závěti může učinit úkon přesahující rozsah prosté správy, souhlasí-li s tím dědici. Nedohodnou-li se dědici nebo je-li dědicem osoba pod zvláštní ochranou, vyžaduje se souhlas soudu.
30. Podle § 1405 občanského zákoníku kdo vykonává prostou správu cizího majetku, činí vše, co je nutné k jeho zachování.
31. Podle § 1406 věta první občanského zákoníku správce uplatňuje při prosté správě všechna práva týkající se spravovaného majetku a řádně s ním hospodáří.
32. Žalovaná nedostatek aktivní legitimace dovozovala zejména ze skutečnosti, že pod rozsahem prosté správy je sice zahrnuto také vymáhání pohledávek zůstavitele, avšak pouze v „kvalifikovaných“ případech, jimiž se myslí promlčení pohledávky. S tímto závěrem žalované se soud neztotožnil. Je zřejmé, že žalovaná dovozuje svůj závěr z komentářové literatury, jejíž závěry je však třeba považovat jako demonstrativní a nelze z ní dovozovat kategorický závěr, že podání žaloby je možné pouze v případě, kdy je třeba zabránit promlčení pohledávky zůstavitele (jakkoli lze jistě vnímat tento příklad jako v praxi častý).
33. Pod rozsah prosté správy podle názoru soudu musí patřit oprávnění správce pozůstalosti k podání žaloby. Jestliže nemá být jejím cílem pouhé „zakonzervování“ pozůstalosti, musí být správce pozůstalosti zásadně oprávněn také k podání žaloby za účelem vymožení dlužných pohledávek a zachování pozůstalosti. Opačný závěr by byl v rozporu se smyslem a účelem ustanovení občanského zákoníku vymezujících prostou správu. Má-li být pozůstalost zachována a současně má-li správce pozůstalosti dostát povinnosti jednat s péčí řádného hospodáře (§ 1411 občanského zákoníku), bylo by v rozporu s tímto účelem, jestliže by správci bylo upřeno domáhat se úhrady pohledávky bez souhlasu všech dědiců. V kontextu projednávané věci je pak zřejmé, že pokud by jedním z dlužníků zůstavitele byl současně některý z jeho dědiců, bylo by vymožení takové pohledávky fakticky znemožněno. Soud podotýká, že i pouhý nesoulad zájmů dědiců může vést k neposkytnutí souhlasu dle § 1679 odst. 2 občanského zákoníku a znemožnit tak vymožení pohledávky. Lze tedy uzavřít, že výklad žalované by v nyní posuzované věci byl ve zjevném protikladu k zákonnému vymezení prosté správy vykonávané správcem pozůstalosti. Správnost výše uvedeného ostatně potvrzuje i to, že byla prokázána naléhavá potřeba zatímní úpravy poměrů účastníků v projednávané věci z důvodu obavy, že by

výkon rozhodnutí posléze vydaného mohl být ohrožen, proto bylo nařízeno předběžné opatření usnesením Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 14. 12. 2022, č. j. 16 Cm 184/2022-163 ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 9. 3. 2023, č. j. 5 Cmo 19/2023-240 (v podrobnostech viz důvody, pro které bylo předběžné opatření nařízeno).

34. Soud na podporu svého závěru odkazuje na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 31. 8. 2021, sp. zn. 24 Cdo 2335/2021, v němž soud obecně připustil v souvislosti s výkonem prosté správy také podání žaloby za účelem vymožení pohledávky: „*takto definovanou prostou správou jistě nelze vykládat tak, že jde o úplné „zakonzervování“ majetku ve stavu, jaký byl v době, kdy se správce ujal své funkce. Je zřejmé, že podle povahy majetku půjde i o snahu pokračovat v dosavadním nakládání s konkrétními věcmi a právy, jak s nimi nakládal samotný zůstavitel, pokračování v podnikatelské činnosti zůstavitele, apod. K plnění povinností vedoucích k zachování podstaty a účelu svěřeného majetku, tj. i zamezení zhoršení jeho stavu, mohou patřit především faktické úkony a právní jednání obdobné, k nimž byl oprávněn správce dědictví podle předcházející právní úpravy (občanský zákoník č. 40/1964 Sb., ve znění pozdějších předpisů), kdy soudní praxe (při absenci definice pojmu „obvyklé hospodaření“ přímo v zákoně) dovodila, že obvyklé hospodaření je nutno posuzovat podle okolností případu, s přihlédnutím k charakteru majetku, který má správce spravovat, a jako obvyklá správa bylo uváděno např. placení či vybírání nájemného, zajišťování a placení oprav, platby zajišťující chod podniku (nákup surovin, mzdy zaměstnanců, pojistné, daňové povinnosti), jako úkony přesahující obvyklé hospodaření pak byly uváděny např. investice, které by měnily činnost podniku, zřízení nebo zastavení nemovitosti (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 25. 2. 2021, sp. zn. 24 Cdo 1770/2020). Dovolací soud doplňuje, že má-li být tato činnost správce požitelností úspěšná, nemůže se např. při přijímání plnění spojeného se spravovaným majetkem obejít bez možnosti tato plnění také vymáhat procesními prostředky, včetně podávání žalob, resp. exekučních návrhů.“ (Zvýraznění provedeno zdejším soudem.)*
35. S ohledem na výše uvedené závěry proto soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku pod bodem I.
36. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 142 odst. 1 o. s. ř. Žalobce v řízení zcela uspěl, vzniklo mu proto právo na náhradu nákladů řízení.
37. Žalobce má právo na náhradu zaplaceného soudního poplatku ve výši 4 003 874 Kč podle zákona o soudních poplatcích.
38. Náklady řízení dále tvoří mimosmluvní odměna za zastoupení advokátem za deset úkonů právní služby dle § 11 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (převzetí a příprava zastoupení, předžalobní výzva, návrh ve věci samé, návrh na změnu žaloby, vyjádření žalobce ze dne 6. 4. 2023, vyjádření žalobce ze dne 23. 10. 2023, vyjádření a závěrečný návrh ze dne 30. 10. 2023, 3x účast na jednání před soudem) a tři úkony právní služby dle § 11 odst. 2 advokátního tarifu (návrh na vydání předběžného opatření, vyjádření k odvolání žalované, vyjádření k doplnění odvolání). Mimosmluvní odměna činí za úkony právní služby učiněné do 5. 4. 2023 **50 940 Kč** dle § 7 odst. 7 ve spojení s § 8 odst. 1 advokátního tarifu. Mimosmluvní odměna za úkony právní služby učiněné od 6. 4. 2023, kdy soud připustil rozšíření žaloby usnesením č. j. 16 Cm 184/2022-249, činí **140 460 Kč** dle § 7 odst. 7 ve spojení s § 8 odst. 1 advokátního tarifu. Za úkon žalobce v podobě návrhu na změnu žaloby ze dne 24. 1. 2023 činí sazba mimosmluvní odměny **133 860 Kč** podle § 8 odst. 1 věta první ve spojení s § 7 odst. 7 advokátního tarifu, neboť se tento úkon týkal částky ve výši 223 810 093,44 Kč, o níž žalobce rozšířil žalobu.
39. Soud tedy shrnuje, že za tři úkony právní služby učiněných do 5. 4. 2023 (převzetí a příprava zastoupení, předžalobní výzva, návrh ve věci samé) činí odměna celkem 152 820 Kč. Za tři úkony v souvislosti s návrhem na nařízení předběžného opatření náleží odměna podle § 11 odst. 2 advokátního tarifu ve výši jedné poloviny sazby mimosmluvní odměny, tedy 76 410 Kč.

40. Za šest úkonů právní služby učiněných od 6. 4. 2023 (vyjádření žalobce ze dne 6. 4. 2023, vyjádření žalobce ze dne 23. 10. 2023, vyjádření a závěrečný návrh ze dne 30. 10. 2023, 3x účast na jednání před soudem) žalobci náleží odměna ve výši 842 760 Kč.
41. Za úkon žalobce v podobě návrhu na změnu žaloby ze dne 24. 1. 2023 činí mimosmluvní odměna 133 860 Kč.
42. Odměna za 13 úkonů právní služby tedy činí celkem 1 205 850 Kč, k čemuž náleží také náhrada hotových výdajů ve výši 3 900 Kč za třináct úkonů právní služby po 300 Kč dle § 13 advokátního tarifu. Jelikož zástupce žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se odměna o 21% sazbu této daně, tj. na částku ve výši 1 463 797,50 Kč.
43. Žalobci náleží také náhrada účelně vynaložených nákladů v podobě cestovného advokáta ve výši 5 068,56 Kč (§ 13 vyhlášky) a v podobě náhrady za promeškaný čas advokáta ve výši 2 178 Kč včetně DPH (§ 14 vyhlášky), za celkem 3 cesty ze sídla advokáta v Praze k jednání soudu do Hradce Králové a zpět (ujeto bylo celkem 697,8 km při průměrné spotřebě paliva 6 l na 100 km a ceně paliva za 1 l 34,40 Kč a náhradě za použití vozidla 5,20 Kč za 1 km, celkem byl na cestě stráven čas v rozsahu 18 půlhodin).
44. Žalovaná je proto povinna nahradit žalobci náklady řízení v celkové částce 5 474 918 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku a k rukám advokáta žalobce (výrok pod bodem II. tohoto rozsudku).
45. Žalovaná navrhla, aby soud uložil žalobci povinnost nahradit žalované náklady řízení vzniklé v souvislosti s jednáním, které se konalo dne 26. 10. 2023, podle § 147 o. s. ř. Žalobce podle žalované jednání zmařil, neboť jím předložené důkazní návrhy obsahovaly administrativní pochybení a za účelem jejich odstranění muselo být jednání odročeno. Soud návrhu žalované nevyhověl. Přestože soud odročil jednání i za účelem doplnění jedné z předložených smluv, žalobci a žalované následně uložil, aby doložili také výpis z evidence, z něhož bude zřejmé, že vlastníkem dluhopisů byl k datu splatnosti úrokových výnosů a jistiny pan [REDAKCE] – že náležely do pozůstalosti po něm. Za této situace nelze klást odročení jednání pouze k tíži žalobce. A zde se připomíná, že před tímto jednáním měla žalovaná k dispozici veškeré tyto smlouvy a nic tak žalované nebránilo v tom na toto administrativní pochybení upozornit ještě před vlastním jednáním. Soud rovněž nemohl odhlédnout od skutečnosti, že ačkoli žalovaná odmítla učinit nesporným, že dluhopisy v uplatněné výši byly součástí pozůstalosti pana [REDAKCE], je to právě žalovaná, která jako emitent dluhopisů měla disponovat informací o tom, kdo je vlastníkem jejích dluhopisů. Namísto poskytnutí takové informace se však žalovaná omezila na zpochybňování žalobcem předložených listinných důkazních prostředků. Nelze tedy učinit závěr, že jediným důvodem odročení jednání bylo administrativní pochybení žalobcem a že jediný, kdo mohl odročení jednání předejít, byl žalobce. O návrhu podle § 147 o. s. ř. proto soud rozhodl výrokem uvedeným pod bodem III. a z uvedených důvodů jej zamítl.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení. Odvolání se podává u Krajského soudu v Hradci Králové. O odvolání by rozhodoval Vrchní soud v Praze.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat soudního výkonu rozhodnutí.

Hradec Králové 7. listopadu 2023

Mgr. Lea Pavlovová v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].